

N.F.S. Grundtvig “Lykønskning til Kroningen”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.13, november 2018

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1840 (SJ: 666)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

VU *Værker i Udvalg* 8

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Sebastian Olden-Jørgensen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:1]|PS:363|VU:160

Lykønskning

til

Kroningen.

- 1 Kongen døde under Vinters Hjerte,
Med Naturen bar vi alle Sorg,
Dyb var altid Dannekvindens Smerte,
Som i Hytten, saa paa Kongeborg,
Og paa Jorden findes ei de Helte,
Som ved Hjerte-Sorg jo maae hensmelte.

- 2 Kongen lever ved Midsommers-Tide,
Med Naturen smile vi paany,
Danske Aasyn er som Bøgens blide,
Let sig klarer deres Pandesky;
Og naar Frygt ei Munden paa os binder,
Glædens Bæk i Frydesang udrinder.
- 3 Det, o Konge! er den store Sage,
Klædt paa Dansk i jævne Ord og faa,
Der sig strækker fra de gamle Dage,
[VU:161]Til Du staaer med *Skjoldung-Kronen* paa,
Under Lovsang fra den Danske Tunge,
Som naar alle Skovens Fugle sjunge.
- 4 Aanden døde, som til Drot var kaaret
Over Bøg og Fugl i Hedenold:
Barne-Englen, mild og bølgebaaret,
Vingebreed som Dane-Markens *Skjold*;
[PS:364]Magtesløs han sank i Bølge-Dale,
Aanders Død paa Jord er dog kun Dvale.
- 5 Aanden svæver over Kongens Isse,
Svang paa Vinger sig fra Bølgens Skjød,
Derom bringer Tidender fuldvisse
Folkesang i Barne-Tone sød,
Barnesang med store Søndags-Syner,
Barne-Blik, som tordner ei, men lyner.
- 6 Skabe Liv, det kan paa Jord ei Haanden,
Sad deri end hele Verdens Magt;
Skabe Liv, det kan alene Aanden,
Men for Aanden er det gjort som sagt;
End har Lærdom Skjalden ei aftrættet,
At Livskraften er i Aandedrættet.
- 7 Føde Aanden Børn paa Jorderige
Kan ei Pen, ei Haand paa nogen Viis,
Men kun *Ordet*, som er *Aandens Lige*,
Deler med ham al hans Daad og Priis,
Som en Dronning deler Kongens Ære,
Skal af ham paasat Guld-Kronen bære.
- 8 Derfor, Konge! alle Dine Dage
I sit Rige *Aanden* herske frit!
Giv Du ham Haandfæstningen tilbage,
Som den gaves før i Riget Dit!

Falske Aander skal dog ingensinde
Danmarks Barne-Engel overvinde.

- 9 |VU:162|Og hans ægte Dronning, *Modersmaalet*,
Som har trællet nu trehundred Aar,
Giv den Glands, hvormed hun før har straalet,
Overstraalet Norden i sin Vaar!
|PS:365|Pustes bort Gravmulmet fra det Fjerne,
Brat hun tindrer da som Aftenstjerne.
- 10 Længe har det over Marken tonet:
Danmarks Haab er, *Christjan Fredrik*, Du!
Og naar Danmarks Haab med Dig er kronet,
Kommers skal det trindt paa Jord ihu:
Folk og Drot, som sig paa Gud forlade,
Blunde trygt og vaagne sjæleglade.
- 11 Dristigt er mit Haab om *Danmarks Lykke*,
Var i Verden mangen Dag til Spot;
Dog det blomstred selv i Dødens Skygge,
Throned mig i Barmen som en Drot,
Og mens Panden fures, Haaret graaner,
Støder Haab i Luur, saa Frygten daaner.
- 12 Hvad forblommet før jeg kvad om *Balder*,
Brustne Grave og opstandne Folk,
Toner klart nu om en *Phønix-Alder*,
Aandens Nyaar, som sin egen Tolk,
Da i Straaleglands sig klart forbinde,
Daad og Deilighed, som Mand og Kvinde!
- 13 |[A:2]|Er det Gyldenaar ei alt oprundet
I vor Folkelige *Fredriks* Tid,
Fik ei, grødefuldt og fuglemundet,
Det med *Christjan* Konge-Vaaren blid;
Alle Fugle da med Himlen falde,
Sidste Gang har Aand bedaaret Skjalde.
- 14 |PS:366|VU:163|Dog, hvad Engelen i Danevange
Længe ymte om og nynned paa,
Før i Skok derom han Skjalde-Sange
Bød som Nattergale sammen slaae;
Det skal Tiden, naar den gjør sit Bedste,
Drøfte vel, men klare og stadfæste.

- 15 Thi det staaer med Tidens Finger skrevet,
Danmarks Engel er en sanddru Aand,
Og kun meer sandfærdig er han blevet
I den rene Sandheds Ledebaand,
Som fra Zions Bjerg til Danmarks Slette
Fandt saa myg ei nogen Folke-Vætte.
- 16 Danmarks Engel, som med Barne-Finger
Løfted meer end nogen Kjæmpe prud,
Slaae kun frit med sine Svane-Vinger,
Favne ømt vort Modersmaal, sin Brud!
Som et himmelfalden Dronning-Smykke
Skinner over Skoven Danmarks Lykke.
- 17 Hil Dig da, *Kong Christjan!* med Din Krone,
Med Dit Folk og med Dit Time-Glar!
Danmarks Aand! sid herlig paa Din Throne!
Modersmaal! gjør Loven mild og klar!
Folke-Sang! udbryd fra alle Munde!
Overstem alt Gny og Glam i Lunde!

N.F.S. Grundtvig.
